

Adio a l'estaa

Quand che 'l castan se insògna de vèss pin
el se vestiss de scicch 'me fuss Natal:
i ballonitt colora in verdesin...
moderna nuanz, foeura del normal.

Sbarloeuggia on ragg de sô dedent l'azur,
se pizza inscì l'ultim freguj d'estaa:
nel temp d'on sofranèll fregaa in sul mur
vanza on palpee de vita, brusattaa.

Dent gh'hoo mettuu ona bizzarra luna,
color del sangu, granda, misteriosa.
Mi che speravi che menass fortuna ...
inveci, lee, l'è stada gramegnosa.

Tèrra che trema anmò, foeugh assassin,
ingorda acqua che la fa spazzètta
e la Natura, compagn de 'n aguzzin
condana l'òmm e la se fa vendètta.

Polveron malarbett, quatta tusscòss.
Adèss l'è tardi per quèll che 'l voeur compiang:
di tanti vann paròll svoeuia giò el gòss.
Se 'l lavorà l'è on doeur, senza se piang.

In men d'on amen hinn tant' i sògn smorzaa.
L'era vigilia d'on bèll dì de fèsta,
second l'usanza a la legria votaa,
somenador de mòrt pesg che la pèsta.

El sô rostiss i spall con la soa fiamma
el par menà la coa de contentèzza
ma chissessia l'abbia vivuu 'sto dramma
patiss el frègg, el coeur pien de tristèzza.

Saludi volentera quèsta estaa
ruffalda, esosa, pròppi esagerada:
N'ha faa stà giò senza vergògna el fiaa
e soldaa n'ha ridòtt in barricada.